

Predmet: Brčko II

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 9/18

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142, st. 1 KZ SRJ

Objavljivanje presude: 26.04.2021.

Sudsko veće je donelo, a predsednica veća, sudija Zorana Trajković, javno je objavila presudu kojom je optuženi Miloš Čajević oглаšen krivim zbog krivičnog dela ratni zločin protiv civilnog stanovništva, zato što je:

- dana 27. maja 1992. godine u Brčkom, u stanu u ulici Radomira Cvetkovića broj 6, kao pripadnik Interventnog voda rezervnog sastava policije Brčko, primenjivao mere zastrašivanja i terora prema civilima muslimanske nacionalnosti: Mireli Brodlić, Semki Čaluković, Muhamedu Čalukoviću, Šuhreti Čaluković, maloletnom Samiru Čalukoviću, Goranu Hasanoviću, Fadili Hasanović, maloletnom Vedadu Hasanoviću, maloletnom Rusmiru Hasanoviću i Đihu Hasanoviću, na taj način što je došao u stan u kom su se ta lica nalazila, u maskirnoj uniformi, naoružan, nakon čega je sve prisutne postrojio i prebrojao, pitao Gorana Hasanovića kako se zove, te mu nakon odgovora upućivao pretnje, rekao mu da će ga ubiti i čudio se otkud mu srpsko ime, a potom zadao Goranu Hasanoviću udarac otvorenom šakom u predelu glave, pa vičući saopštio prisutnima da će ih narednog jutra kada dođe prebrojati i da će ih pobiti, ukoliko svi ne budu u stanu;
- neutvrđenog dana u periodu od 10. do 12. maja 1992. godine u Brčkom, u prostorijama logora „Luka”, kao pripadnik rezervnog sastava policije Brčko nečovečno postupao prema civilima muslimanske nacionalnosti S.A. i M.A. tako što je naredio S.A. da zadaje udarce svom bratu M.A, te kako nije bio zadovoljan jačinom udaraca, udario šakom M.A. u predelu lica, potom prosuo sok po tepihu i primorao S.A. da poliže taj sok sa poda, pa ga heft-mašinom pogodio u predelu glave i nožem mu, uz pretnje da će ga zaklati, naneo posekotinu na vratu, a zatim naredio M.A. i S.A. da skinu pantalone i da naizmenično jedan drugom stavljaju polni organ u usta, što su oni i učinili.

Za učinjeno krivično delo sud mu je prethodno utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 7 godina i 6 meseci. Uzeo je kao utvrđenu kaznu zatvora u trajanju od šest godina, na koju je osuđen presudom Višeg suda u Sremskoj Mitrovici K 22/15 od 12.02.2016. godine, pa ga je osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 13 godina.

Sud je utvrdio da je u kritičnom periodu postojao unutrašnji oružani sukob, da je optuženi bio pripadnik Interventnog voda rezervnog sastava policije u Brčkom, te da je optuženi primenjivao mere zastrašivanja prema civilima muslimanske nacionalnosti, što proizlazi iz detaljnih i uverljivih iskaza svedoka Mirele Brodlić, Semke Čaluković i Muharema Čalukovića. Ocenio je da je situacija, u kojoj za vreme oružanog sukoba, naoružano lice koje pripada jednoj od strana u sukobu, samoinicijativno uđe u nečiji stan, ponaša se prema civilima u stanu na način koji se

bazira na diskriminaciji po veri, postrojava ih i preti da će ih ubiti ukoliko neko od njih bude sutradan nedostajao, svakako prouzrokuje visok stepen zastrašenosti kod tih lica. Pored toga, optuženi je nečovečno postupao i prema civilima, braći S.A. i M.A, zanemarujući njihova osnovna ljudska prava, primenjujući nečovečne i ponižavajuće postupke koji su imali za cilj da ponize njihovo ljudsko dostojanstvo, posebno uzimajući u obzir njihov stepen srodstva, odnosno da su rođena braća.

Tokom postupka sud je utvrdio da u konkretnom slučaju postoji veza između radnji izvršenja koje je preduzeo optuženi i oružanog sukoba, kao i da su žrtve bile civili.

Sud je iz činjeničnopravnog opisa izostavio radnje silovanja koje se odnose na oštećenu N.A. jer tokom postupka nije bilo dovoljno dokaza koji potvrđuju da je okrivljeni iste izvršio. Ovo posebno iz razloga jer je oštećena davala nedosledne izjave tokom postupka, kao i činjenice da tužilac nije predložio druge dokaze kojima bi se dokazalo da je optuženi prema oštećenoj preduzeo upravo radnju silovanja.

Nakon svestrane ocene svih olakšavajućih i otežavajućih okolnosti na strani optuženog, sud mu je za izvršeno krivično delo utvrdio kaznu u trajanju od sedam godina i šest meseci, nalazeći da je ista adekvatna stepenu društvene opasnosti učinioca i krivičnog dela. Ovu kaznu sud je spojio sa kaznom na koju je optuženi već osuđen, pa mu je izrekao jedinstvenu kaznu u trajanju od 13 godina.